

Творчість

Андрій Скрильник

Wellen, Marina, wir Meer! Tiefen, Marina, wir Himmel.
Erde, Marina, wir Erde, wir tausendmal Fruhling, wie Lerchen,
die ein ausbrechendes Lied in die Unsichtbarkeit wirft.

"Elegia fn Marina Zwetajewa-Efron"

R.-M. Rilke

На сьомій октаві перетворитись
в пісню,
злетіти щосили
шукати за мрією
початок, і думати
ніч, може дві,
кидаючи погляд у зорі
далекі, прекрасні й холодні.
Мов птах, свої крила розтавити,
з вітром
пірнати в безодню
яскравих думок.
Захлинутись повітрям
і дихати, дихати...
Напруживши м'язи, дивитись
на відчай із посмішкою в серці,
яке, наче море, узмозі ковтнути
спокійно весь бруд,
і чистим залишитись
хоч би поверхньо.
І танком брак слів затулити.

На мить закохатись в погоду квітневу.
Навіки у космосі сім залишитись
перевтілюватись,
долаючи все: déjà vu й нічну втому,
і радість і смуток,
щоб знову і знову
ставати прекрасним.

22.07.02